

стане учителка, защото гледала като учителка и защото лицето ѝ било пълно и червено като на тѣхната учителка. Георги пѣкъ прѣдсказвалъ, че Златка щѣла да бѣде най-добрата ученичка въ училището, защото не заплаквала. А пѣкъ Тошо не прѣдсказвалъ нищо за Златка. Щомъ тя се засмѣеше, всички се радвахъ и ѝ цалувахъ.

Мара, като най-голѣма между всичкитѣ, поучавала, че Златкината бѣдѣщностъ зависяла отъ Бога. Ний сега не можемъ каза каква ще бѣде Златка, това знае само Богъ. Ний всѣки день трѣбва да Му се молимъ, за да пази милата ни сестрица отъ всѣко зло. Това е най-доброто нѣщо, което трѣбва да правимъ на сестрицата си. А за да бѣде здрава, трѣбва да помагаме на мама за да ѝ пазимъ отъ простинка. Тѣзи Марини мѣдри поучения слушаше внимателно и шарко, защото колкото врѣме Мара поучаваше братчетата и сестричетата си, той не се помръдваше отъ мѣстото си. А щъркѣтъ, който стоеше близо до тѣхъ, наведи надолу клѣвката си, като че и той одобряваше Маринитѣ думи.

Наистинна, наистинна, мили дѣчица, всичко що казала Мара е право, защото безъ Божията воля, безъ грижитѣ на нашитѣ родители и безъ любовта на братята и сестритѣ си, нищо не можемъ да спечелимъ.

При птичето гнѣздо.

Мамо, каза единъ день Драганчо на майка си, ела слѣдъ мене да ти кажъ какво